

Justitiedepartementet

Remissyttrande över betänkandet Straffrättsliga åtgärder mot terrorismresor (SOU 2015:63), dnr Ju2015/05069/L5

Kriminalvården ställer sig i huvudsak bakom de förslag som utredningen har lämnat när det gäller straffrättsliga åtgärder för att förhindra och bekämpa terrorism. Kriminalvården vill dock framföra följande synpunkter.

Kriminalvården konstaterar att en effektiv straffrättslig lagstiftning är en viktig insats i kampen för att förhindra och bekämpa terrorism. Väl så viktigt är dock förebyggande åtgärder av olika slag. I denna del har Kriminalvården en viktig roll genom att utforma straffverkställighet som motverkar extremism och rekrytering till organisationer som ägnar sig åt terrorismrelaterad verksamhet.

Kriminalvården arbetar sedan tidigare säkerhetsmässigt med målgruppen som åsyftas i den kommande lagstiftningen och har aktiva strukturella processer som bedöms tillräckliga för att hantera klientgruppen ur ett säkerhetsperspektiv. Kriminalvården tillämpar en aktiv strategisk placeringsstrategi som i det aktuella fallet tillåter myndigheten att undvika klusterbildning av grupper som tillsammans anses utgöra ett hot mot säkerheten och myndighetens mål och visioner. Samma placeringsstrategi används för att förebygga radikaliserings, genom att undvika att placera intagna med rekryteringsambition tillsammans med sårbara personer. I sammanhanget kan det nämnas att Kriminalvården också har fått i uppdrag av regeringen att bl.a. göra en kartläggning av metoder och arbetssätt som kan användas i det förebyggande arbetet mot våldsbejakande extremism.

I utredningen anförts att det kan finnas anledning att, trots den kritik som kan riktas mot institutet brottslighetens art, i påföljdshänseende särbehandla brottslighet med direkt anknytning till terrorism. Kriminalvården gör ingen annan bedömning med tanke på hur påföljdssystemet i dagsläget är utformat men vill framhålla att det är av största vikt att styrkan i fängelsepresumtionen bestäms av omständigheterna i det enskilda fallet. Det framstår också som angeläget att regeringen i ett annat sammanhang återkommer till artbrottsinstitutets roll i påföljdssystemet.

I konsekvensanalysen bedöms att kostnadsökningen för Kriminalvården inte förväntas bli större än att den kan rymmas inom ramen för befintligt anslag. Det framgår dock inte närmare hur utredningen kommit fram till detta. Enligt Kriminalvårdens bedömning är det svårt att uppskatta i hur stor utsträckning lagföring kommer att ske utifrån föreslagna kriminaliseringar samt i vilken omfattning det kommer att leda till ökad straffverkställighet.

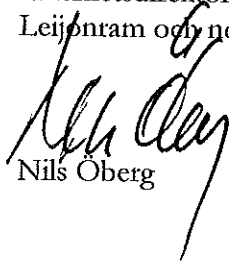

Datum
2015-09-21

Vårt diarienummer
2015-015611

Det är med anledning härav svårt att avgöra hur stor kostnadsökning genomförande av förslaget kan antas medföra för Kriminalvården, exempelvis för att anpassa anstalter utifrån krav på ökade differentieringsmöjligheter eller särskilda platstyper. Det kan därför finnas anledning att ytterligare belysa de ekonomiska konsekvenserna av förslaget under den fortsatta beredningen i Regeringskansliet.

I handläggningen av detta ärende, som beslutats av generaldirektören Nils Öberg, har även säkerhetsdirektören Per Westberg, chefsjuristen Elisabeth Lager, sektionschefen Eric Leijonram och notarien Rebecca Olsson (föredragande) deltagit.

Nils Öberg

Rebecca Olsson

Sändlista

Justitiedepartementet
Avdelningen för ledningsstöd
Avdelning för säkerhet
Enheten för utveckling av verksamhetsinnehåll i anstalt och häkte